FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (fjärde avdelningen)
den 13 juni 2002 *

I mål T-232/00,

Chef Revival USA Inc., Lodi, New Jersey (Förenta staterna), företrätt av advokaten N. Jenkins, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), företrädd av A. von Mühlendahl, i egenskap av ombud,

svarande,

den andra parten i förhandlingen inför överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) är

Joachín Massagué Marín, Sabadell (Spanien),

* Rättegångsspråk: engelska.

angående en talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av tredje överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 26 juni 2000 (ärende R 181/1999-3), i lydelsen enligt rättelsen av den 6 juli 2000,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden M. Vilaras samt domarna V. Tiili och P. Mengozzi,

justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González,

med beaktande av den ansökan som ingavs till förstainstansrättens kansli den 4 september 2000,

med beaktande av den svarsskrivelse som Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) ingav till förstainstansrättens kansli den 2 februari 2001,

efter förhandlingen den 10 januari 2002,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1 I artikel 42.1 och 42.3 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3), i dess ändrade lydelse, föreskrivs följande:

"1. Inom tre månader efter det att en ansökan om gemenskapsvarumärke offentliggjorts får invändningar framställas på den grunden att varumärket inte får registreras enligt artikel 8...

3. En invändning skall framställas skriftligen och skall närmare ange vilka grunder som åberopas. Den skall inte anses som vederbörligen framställd förrän invändningsavgiften har betalats. Den som framställer en invändning får lägga fram fakta, bevisning och argument till stöd för sin talan inom den tid som byrån fastställer."

2 Artiklarna 73 och 74 i förordning nr 40/94 har följande lydelse:

"Artikel 73

Beslutets grunder

Byråns beslut skall innehålla beslutets grunder. Beslut får endast grunda sig på omständigheter som parterna har haft tillfälle att yttra sig över.

Artikel 74

Prövning av sakförhållandena på eget initiativ

1. Vid förfarande inför byrån skall denna utan särskilt yrkande pröva sakförhållandena; dock skall i ärenden om relativa registreringshinder prövningen vara begränsad till vad parterna åberopat och yrkat.

2. Byrån behöver inte beakta omständigheter eller bevis som part inte åberopat eller ingivit i rätt tid."

3 Reglerna 15—18, 20, 71 och 96 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 (EGT L 303, s. 1, nedan kallad genomförandeförordningen) har följande lydelse:

"Regel 15

Innehåll i anmälan om invändning

1. ...

2. Anmälan om invändning skall innehålla:

a) Beträffande den ansökan som invändningen avser...

b) Beträffande det tidigare märke eller den tidigare rättighet som ligger till grund för invändningen...

c) Beträffande den invändande parten...

d) En specifikation av de grunder på vilka invändningen baseras.

...

Regel 16

Fakta, bevis och skäl som styrker invändningen

1. Alla meddelanden om invändning får innehålla information om de fakta, bevis och skäl som presenteras som stöd för invändningen, åtföljda av relevanta bestyrkande dokument.

2. Om invändningen grundas på ett äldre märke som inte är ett gemenskapsvarumärke, skall anmälan om invändning om möjligt åtföljas av ett bevis på registreringen av det äldre märket, som t.ex. ett registreringsintyg. ...

3. De fakta, bevis och skäl och övriga bestyrkande underlag som avses i punkt 1 och de bevis som avses i punkt 2 får, om de inte överlämnas samtidigt med invändningen eller i anslutning därtill, inlämnas inom den period efter det att invändningsförfarandet inletts som Byrån fastställer enligt regel 20.2.

Regel 17

Språkanvändning vid invändningsförfaranden

1. Om invändningen inte inlämnas på det språk som använts i ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke, om det språket är ett av Byråns språk,

eller det andra språk som angavs när ansökan inlämnades, skall den invändande parten inlämna en översättning av invändningen på något av dessa språk inom en månad från utgången av invändningsperioden.

2. Om de bevis som styrker invändningen enligt regel 16.1 och 16.2 inte inlämnas på det språk som används vid invändningsförfarandet, skall den invändande parten inlämna en på det språket gjord översättning av bevisen inom en månad från utgången av invändningsperioden eller, där så är tillämpligt, inom den period som fastställs av Byrån i enlighet med regel 16.3.

...

Regel 18

Avvisande av anmälan om invändning

1. Om Byrån noterar att meddelandet om invändning inte uppfyller bestämmelserna i artikel 42 i [förordning nr 40/94], eller då meddelandet om invändning inte klart identifierar den ansökan mot vilken invändning inlämnas, eller det äldre märket eller de tidigare rättigheter på basis av vilka invändningen inlämnas, skall byrån avvisa anmälan om invändning, såvida dessa brister inte har åtgärdats före utgången av invändningsperioden. Om invändningsavgiften inte har betalats inom invändningsperioden skall meddelandet om invändningen betraktas som icke vederbörligen inlämnat. Om invändningsavgiften har betalats efter utgången av invändningsperioden skall den återbetalas till den invändande parten.

2. Om Byrån noterar att meddelandet om invändning inte uppfyller andra bestämmelser i förordningen eller dessa regler skall detta meddelas den invändande parten och denne skall inbjudas att åtgärda de noterade bristerna inom en period om två månader. Om bristerna inte åtgärdas innan tidsgränsen utlöper skall Byrån avvisa meddelandet om invändning.

...

Regel 20

Prövning av invändning

1. ...

2. Om anmälan om invändning inte innehåller uppgifter om fakta, bevis och skäl enligt regel 16.1 och 16.2, skall Byrån uppmana den invändande parten att överlämna sådant material inom en av Byrån fastställd tidsfrist. Alla handlingar som den invändande parten inlämnar skall överlämnas till sökanden som skall ges möjlighet att svara inom en av byrån fastställd tidsfrist.

3. Om sökanden inte inlämnar några synpunkter får Byrån besluta om invändningen på basis av det framlagda bevismaterialet.

...

Regel 71

Tidsfristernas längd

1. Då förordning [nr 40/94] eller dessa regler innehåller bestämmelser om en tidsperiod som skall bestämmas av Byrån skall en sådan tidsperiod... inte vara mindre än en månad... Byrån får då detta är lämpligt under de aktuella omständigheterna bevilja en förlängning av en sådan angiven period, om sådan förlängning begärs av den berörda parten och begäran inlämnas innan den ursprungliga perioden löper ut.

...

Regel 96

Skriftliga förhandlingar

1. ...

2. Om inte annat föreskrivs i dessa regler får dokument som skall användas i förhandlingarna inför Byrån inlämnas på valfritt officiellt språk för den Europeiska gemenskapen. Om det språk som används i ett dokument inte är samma som förhandlingsspråket får Byrån kräva att en översättning tillhandahålls, inom en period som Byrån anger, till förhandlingsspråket eller om förhandlingsparten så önskar till något av byråns språk."

Bakgrunden till tvisten

4 Den 1 april 1996 ingav sökanden en ansökan om gemenskapsvarumärke till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (nedan kallad harmoniseringsbyrån eller byrån).

5 Ansökan avser ett figurmärke bestående av ordet Chef och olika grafiska detaljer.

6 De varor som registreringsansökan avser faller under klasserna 8, 21 och 25 i Niceöverenskommelsen av den 15 juni 1957 om klassificering av varor och tjänster för varumärkesregistrering, med ändringar och tillägg, och motsvarar för var och en av dessa klasser följande beskrivning:

— Klass 8: "Bestick; matlagningsknivar"

— Klass 21: "Små hushållsverktyg och -behållare"

— Klass 25: "Kläder; stövlar, skor och tofflor; kläder avsedda för personer som är inblandade i tillredning, distribution och servering av mat och dryck; rockar, jackor, tunikor, byxor, shorts, byxkjolar, skjortor,

t-tröjor, västar, arbetsblusar, förkläden, slipsar, flugor, sjömanshalsdukar, hattar, mössor, livgördlar, bälten, träskor och skor, allt avsett för personer som är inblandade i tillredning, distribution och servering av mat och dryck."

7 Ansökan ingavs på engelska. Franska angavs som andra språk i enlighet med artikel 115.3 i förordning nr 40/94.

8 Den 1 september 1997 offentliggjordes ansökan i bulletinen för gemenskapsvarumärken.

9 Den 27 oktober 1997 framställde J. Massagué Marín (nedan kallad den invändande parten) en invändning med stöd av artikel 42 i förordning nr 40/94. Invändningen var författad på spanska.

10 Grunden för invändningen var ett varumärke som tidigare hade registrerats i Spanien. Det är fråga om ett figurmärke bestående av ordet Cheff och olika grafiska detaljer. De produkter som avses med detta varumärke faller under klass 25 i Niceöverenskommelsen och beskrivs enligt följande: "konfektionskläder som inte omfattas av någon annan klass".

11 Den 11 november 1997 inkom den invändande parten med en engelsk översättning av invändningen. Engelska blev därmed handläggningsspråket för invändningsförfarandet i enlighet med artikel 115.6 i förordning nr 40/94.

12 Den 5 juni 1998 riktade invändningsenheten vid harmoniseringsbyrån (nedan kallad invändningsenheten) med stöd av reglerna 16.3, 17.2 och 20.2 i genomförandeförordningen en skrivelse till den invändande parten. Skrivelsen hade följande lydelse:

"Ni ombeds härmed att inkomma med de fakta, bevis och skäl till stöd för Er invändning som Ni bedömer som nödvändiga och som Ni inte redan har inkommit med.

Ni ombeds särskilt att inkomma med en kopia på registreringsintyget för det varumärke som Er invändning grundas på, nämligen varumärke nr 1081534.

...

Samtliga ovannämnda uppgifter skall lämnas på handläggningsspråket för invändningsförfarandet inom två månader från den dag då denna skrivelse mottogs, med andra ord före den 5 augusti 1998.

Om några sådana uppgifter eller, vid behov, nödvändiga översättningar, inte lämnas, kommer Byrån att fatta beslut på grundval av de uppgifter som den har tillgång till."

13 Den 18 juni 1998 inkom den invändande parten till harmoniseringsbyrån med en kopia på registreringsintyget avseende det äldre varumärke som invändningen grundades på. Intyget var författat på spanska.

14 Den 8 september 1998 — följaktligen efter utgången av den frist som fastställts av invändningsenheten — skickade den invändande parten en skrivelse till harmoniseringsbyrån. Den näst sista meningen i denna skrivelse hade följande lydelse:

"... de varumärken som invändningsförfarandet rör avser identiska produkter som klassificeras på samma sätt enligt den internationella varumärkesterminologin, i båda fallen handlar det nämligen om klass 25."

15 Den 24 februari 1999 avslog invändningsenheten invändningen med stöd av artikel 43 i förordning nr 40/94, med motiveringen att den invändande parten inte hade styrkt förekomsten av det äldre nationella varumärke som låg till grund för invändningen.

16 Den 14 april 1999 överklagade den invändande parten invändningsenhetens beslut till harmoniseringsbyrån med stöd av artikel 59 i förordning nr 40/94.

17 Tredje överklagandenämnden ogiltigförklarade invändningsenhetens beslut genom beslut av den 26 juni 2000 (nedan kallat det ifrågasatta beslutet). Nämndens beslut delgavs sökanden den 4 juli 2000. Den 6 juli 2000 rättade överklagandenämnden på eget initiativ ett uppenbart fel i det ifrågasatta beslutet med stöd av regel 53 i genomförandeförordningen. Felet rörde beskrivningen av sökandens och den invändande partens varumärken.

18 Enligt överklagandenämnden hade invändningsenheten åsidosatt regel 18.2 i genomförandeförordningen genom att avslå invändningen utan att ge den invändande parten en ytterligare tvåmånadersperiod för att inkomma med en

översättning till handläggningsspråket av registreringsintyget avseende det äldre spanska varumärket. Överklagandenämnden ansåg vidare att invändningsenheten därigenom hade åsidosatt den invändande partens rätt att yttra sig, som föreskrivs i samma regel 18.

Parternas yrkanden

19 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet,

— ålägga harmoniseringsbyrån att avslå den invändande partens invändning, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

20 Harmoniseringsbyrån har yrkat att förstainstansrätten skall

— förordna om de åtgärder som är lämpliga mot bakgrund av de omständigheter som framkommit under det muntliga förfarandet, och

— besluta om rättegångskostnader i enlighet med beslutet.

21 Vid förhandlingen återkallade sökanden sitt andra yrkande att förstainstansrätten skulle ålägga harmoniseringsbyrån att avslå den invändande partens invändning. Detta noterades i protokollet från förhandlingen.

Prövning i sak

22 Sökanden har enbart åberopat en grund, nämligen att regel 18.2 i genomförandeförordningen har åsidosatts.

Parternas argument

23 Sökanden har gjort gällande att regel 18 i genomförandeförordningen endast är tillämplig när invändningen inte uppfyller villkoren i artikel 42 i förordning nr 40/94 och i regel 15 i genomförandeförordningen. I regel 18 föreskrivs två sorters villkor. Den ena sortens villkor leder automatiskt till att invändningen avvisas om de inte uppfylls, såvida inte bristerna åtgärdas inom invändningsfristen (första punkten). Om den andra sortens villkor inte uppfylls kan bristerna åtgärdas inom två månader från det att harmoniseringsbyrån skickat ett meddelande härom till den invändande parten (andra punkten). Regel 18.2 i genomförandeförordningen är däremot inte tillämplig i de fall då de fakta, bevis och skäl och övriga bestyrkande dokument till stöd för invändningen inte har inlämnats inom den frist som harmoniseringsbyrån fastställt för detta ändamål i enlighet med reglerna 16.3, 17.2, och 20.2 i genomförandeförordningen.

24 På grundval av denna analys har sökanden gjort gällande att överklagandenämnden har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att ogiltigförklara invändningsenhetens beslut med motiveringen att nämnda enhet åsidosatt regel 18.2 i genomförandeförordningen genom att avslå invändningen utan att ge den invändande parten en ny tvåmånadersperiod med stöd av samma regel för att inkomma med en översättning av registreringsintyget till handläggningsspråket.

25 Enligt harmoniseringsbyrån var det riktigt av invändningsenheten att avslå invändningen med motiveringen att den invändande parten inte hade inkommit med bevis på handläggningsspråket på den äldre rättens förekomst inom den frist som byrån fastställt i enlighet med regel 17.2 i genomförandeförordningen. Däremot gjorde överklagandenämnden sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att harmoniseringsbyrån enligt regel 18.2 i genomförandeförordningen är skyldig att ge en invändande part, som inte inkommit med nödvändiga handlingar inom den frist som föreskrivs i regel 17.2 i samma förordning, tillfälle att komplettera eller att inkomma med nödvändiga handlingar inom en ytterligare tvåmånadersperiod.

26 Harmoniseringsbyrån har i detta sammanhang betonat vikten av att de frister som den fastställer inom ramen för ett invändningsförfarande respekteras. Den logiska följden av att en sådan frist inte respekteras måste vara att de bevis eller skäl som inkommit för sent inte beaktas under invändningsförfarandet. Det är fråga om en naturlig följd av att fristen inte respekteras. Harmoniseringsbyrån har gjort gällande att artikel 74.2 i förordning nr 40/94 — enligt vilken harmoniseringsbyrån inte behöver beakta omständigheter eller bevis som inte har ingivits i rätt tid — endast skall tillämpas inom ramen för ett invändningsförfarande för det fall byrån inte har fastställt något datum. I det motsatta fallet kan harmoniseringsbyrån däremot inte välja vad som skall beaktas.

27 Harmoniseringsbyrån anser dessutom att en skyldighet för byrån att ge en invändande part tillfälle att inkomma med eller att komplettera nödvändiga

handlingar inom en tilläggsfrist inte heller kan anses följa av en analogisk tillämpning av regel 18.2 i genomförandeförordningen. Enligt harmoniseringsbyrån skulle en sådan tillämpning av denna regel — som rör prövningen huruvida invändningen kan upptas till sakprövning — så klart gå utöver regelns innebörd och ändamål att det är uppenbart att en sådan tillämpning är utesluten.

28 Enligt harmoniseringsbyrån utgör regel 20 i genomförandeförordningen inte vare sig direkt eller indirekt någon grund som förpliktar eller tillåter invändningsenheten att ge en invändande part, som inte har inkommit med de handlingar som fordras enligt reglerna 16.3 och 20.2 i genomförandeförordningen, tillfälle att inkomma med dessa handlingar inom en tilläggsfrist.

29 Harmoniseringsbyrån anser dessutom att invändningsenheten inte har åsidosatt artikel 73 i förordning nr 40/94, enligt vilken byråns beslut endast får grunda sig på omständigheter som parterna har haft tillfälle att yttra sig över. Invändningsenheten gjorde tvärtom allt för att den invändande parten skulle kunna inkomma med sina handlingar genom att ge denne tillfälle att inkomma med nödvändiga handlingar på handläggningsspråket inom en viss frist.

30 Harmoniseringsbyrån har slutligen gjort gällande att invändningsenhetens agerande — att ha kontakt med parterna under förfarandet och närmare bestämt att underrätta dem om motpartens yttranden — inte kan anses ha givit upphov till förväntningar hos den invändande parten att det inte skulle få några konsekvenser om denne inte inkom med någon översättning av registreringsintyget.

Förstainstansrättens bedömning

31 Inledningsvis skall konstateras att det följer av artikel 42 i förordning nr 40/94 jämförd med reglerna 16, 17, 18 och 20 i genomförandeförordningen att

lagstiftaren gör skillnad mellan, å ena sidan, villkor som en invändningsanmälan måste uppfylla (villkor för att invändningen skall kunna upptas till prövning) och, å andra sidan, ingivande av fakta, bevis och skäl och övriga bestyrkande dokument till stöd för invändningen (omständigheter som rör prövningen av invändningen).

32 Bland de villkor för att invändningen skall kunna upptas till prövning som föreskrivs i artikel 42 i förordning nr 40/94 och i regel 18 i genomförandeförordningen finns bland annat perioden på tre månader för att framställa invändningen, den invändande partens berättigade intresse av att få invändningen prövad samt villkor avseende form, motivering och vad en invändningsanmälan minst måste innehålla.

33 Beträffande de villkor som leder till att invändningsanmälan skall avvisas om dessa inte uppfylls i invändningsanmälan kan vidare konstateras att regel 18 i genomförandeförordningen gör skillnad mellan två sorters villkor för att en invändning skall upptas till prövning.

34 Om invändningsanmälan inte uppfyller de villkor för upptagande till prövning som föreskrivs i regel 18.1 i genomförandeförordningen skall invändningen avvisas, såvida inte de konstaterade bristerna har åtgärdats före utgången av invändningsperioden. Denna period kan inte förlängas.

35 Om invändningsanmälan däremot inte uppfyller de villkor för upptagande till prövning som föreskrivs i regel 18.2 i genomförandeförordningen skall invändningen avvisas enbart om den invändande parten, efter att harmoniseringsbyrån givit denne tillfälle att inom två månader åtgärda de konstaterade bristerna, inte har åtgärdat dessa brister inom denna period. Perioden är slutgiltig och kan inte förlängas.

36 Det är följaktligen enbart i de fall då invändningsanmälan inte uppfyller en eller flera villkor för upptagande till prövning, förutom de villkor som uttryckligen nämns i regel 18.1 i genomförandeförordningen, som harmoniseringsbyrån enligt andra punkten i samma regel är skyldig att underrätta den invändande parten härom och ge parten möjlighet att åtgärda bristerna inom två månader. Efter utgången av denna frist kan invändningen avvisas.

37 Såsom redan har konstaterats i punkt 31 ovan utgör emellertid inte kraven på att inkomma med fakta, bevis och skäl samt övriga bestyrkande dokument till stöd för invändningen villkor för upptagande till prövning av invändningen. Dessa villkor rör i stället prövningen av invändningen i sak.

38 Enligt artikel 42.3 i förordning nr 40/94 är den invändande parten inte skyldig att lägga fram fakta, bevisning och argument till stöd för invändningen vid samma tidpunkt som invändningen framställs, utan detta kan ske inom den frist som harmoniseringsbyrån fastställer för detta ändamål. På samma sätt "får" en invändning enligt regel 16.1 i genomförandeförordningen innehålla information om de fakta, bevis och skäl som framförts till stöd för invändningen, åtföljda av relevanta bestyrkande dokument.

39 I regel 16.3 i genomförandeförordningen, som innehåller tillämpningsföreskrifter till artikel 42.3 i förordning nr 40/94, föreskrivs att de fakta, bevis och skäl samt övriga bestyrkande dokument som avses i punkt 1 och de bevis som avses i punkt 2 får, om de inte överlämnas samtidigt med invändningen eller i anslutning

därtill, inlämnas inom den period efter det att invändningsförfarandet inletts som harmoniseringsbyrån fastställer enligt regel 20.2.

40 Denna tolkning strider inte mot regel 16.2 i genomförandeförordningen, vari föreskrivas att "[o]m invändningen grundas på ett äldre märke som inte är ett gemenskapsvarumärke, skall anmälan om invändning om möjligt åtföljas av ett bevis på registreringen av det äldre märket, som t.ex. ett registreringsintyg...". Denna regel är faktiskt inte oförenlig med den möjlighet som den invändande parten har enligt första och tredje punkterna i denna regel och enligt artikel 42.3 i förordning nr 40/94 att inlämna handlingarna i fråga, antingen samtidigt som invändningsanmälan eller vid ett senare tillfälle, inom den frist som harmoniseringsbyrån fastställer för detta ändamål. Regel 16.2 kan följaktligen inte tolkas på så sätt att den fordrar att dessa handlingar inlämnas samtidigt som invändningsanmälan, eller på så sätt att det är ett villkor för att invändningen skall upptas till prövning att handlingarna i fråga inlämnas vid detta tillfälle.

41 Om de bevis som styrker invändningen inte inlämnas på det språk som används vid invändningsförfarandet, skall den invändande parten dessutom enligt regel 17.2 inlämna en översättning till handläggningsspråket av bevisen inom en månad från utgången av invändningsperioden eller, där så är tillämpligt, inom den period som fastställs av harmoniseringsbyrån i enlighet med regel 16.3.

42 Regel 17.2 i genomförandeförordningen avviker följaktligen från de språkregler som gäller generellt i fråga om inlämning och användning av handlingar i förfarandena inför harmoniseringsbyrån, såsom föreskrivs i regel 96.2 i nämnda förordning. Enligt denna regel får harmoniseringsbyrån kräva att en översättning tillhandahålls, inom en period som byrån anger, till förhandlingsspråket eller, om förhandlingsparten så önskar, till något av byråns språk om det språk som används i ett dokument inte är detsamma som förhandlingsspråket. Den part som inleder ett förfarande *inter partes* åläggs följaktligen genom regel 17.2 en tyngre

börda än den börda som i allmänhet åvilar parterna i ett förfarande inför harmoniseringsbyrån. Denna skillnad är berättigad med hänsyn till nödvändigheten av att fullt ut respektera den kontradiktoriska principen och att jämlikhet i medel skall råda mellan parterna i ett förfarande *inter partes*.

43 Till skillnad från den frist som föreskrivs i regel 18 i genomförandeförordningen och närmare bestämt den tvåmånadersfrist som harmoniseringsbyrån kan bevilja med stöd av stycke två i denna regel kan vidare de frister som fastställs av byrån i enlighet med reglerna 16.3, 17.2 och 20.2 i genomförandeförordningen förlängas av byrån på de villkor och på de sätt som föreskrivs i regel 71.1 *in fine* i denna förordning.

44 Om den invändande parten inte inkommer med de bevis till stöd för invändningen liksom en översättning av dessa till handläggningsspråket för invändningsförfarandet före utgången av den frist som inledningsvis beviljades av harmoniseringsbyrån för detta ändamål eller före utgången av en eventuell förlängning av denna frist i enlighet med regel 71.1 i genomförandeförordningen, får harmoniseringsbyrån avslå invändningen, såvitt inte byrån i enlighet med regel 20.3 i genomförandeförordningen kan besluta om invändningen på grundval av det bevismaterial som eventuellt redan finns tillgängligt. Att invändningen avslås i ett sådant fall beror inte enbart på att den invändande parten inte har hållit den frist som fastställts av harmoniseringsbyrån, utan även på att ett materiellt villkor för invändningen inte har uppfyllts. Den invändande parten har nämligen inte styrkt de omständigheter och rättigheter som invändningen grundar sig på, eftersom den inte har inkommit med relevanta bevis och bestyrkande dokument inom fristen, vilka för övrigt även skall inlämnas av de skäl som anges ovan i punkt 42.

45 Detta följer även av artikel 74.1 i förordning nr 40/94 *in fine*, enligt vilken prövningen i ärenden om relativa registreringshinder skall vara begränsad till vad parterna åberopat och yrkat. Det framgår visserligen inte uttryckligen av ordalydelsen i den franska versionen av denna bestämmelse att den avser parternas inlämnande av bevis, men det följer likväl av bestämmelsen att det även

ankommer på parterna att inkomma med bevisning till stöd för sina yrkanden. Denna tolkning bekräftas av en analys av andra språkversioner av denna bestämmelse, och särskilt av den engelska versionen vari anges "the facts, evidence and arguments provided by the parties", av den tyska vari anges "das Vorbringen... der Beteiligten" och den italienska vari hänvisas till "[ai] fatti, prove ed argomenti addotti... dalle parti".

46 Mot bakgrund av vad som anförts skall förstainstansrätten pröva om talan kan bifallas på den enda grund som sökanden åberopat och om beslutet är rättsenligt.

47 Av handlingarna i målet framgår att invändningsenheten, i enlighet med reglerna 16.3, 17.2 och 20.2 i genomförandeförordningen, genom skrivelsen av den 5 juni 1998 uppmanade den invändande parten att inom två månader och på det språk som används vid invändningsförfarandet — det vill säga engelska — inkomma med de fakta, bevis och skäl till stöd för invändningen som inte redan hade inlämnats. Den kombinerade tillämpning som görs i denna skrivelse av reglerna 20.2 och 17.2 i genomförandeförordningen är inte oförenlig med någon av bestämmelserna i genomförandeförordningen och förefaller även vara förenlig med principerna om processekonomi och god förvaltningssed. Bland de bevis som begärdes fanns särskilt registreringsintyget avseende den invändande partens äldre spanska varumärke, som invändningen grundades på. Detta intyg utgör ett sådant bevis som enligt regel 16.2 i genomförandeförordningen föredras för att styrka det äldre varumärkets registrering.

48 Det är ostridigt att den invändande parten den 18 juni 1998, till svar på denna skrivelse, enbart inkom med den spanska versionen av registreringsintyget. Någon översättning av detta intyg till handläggningsspråket inkom däremot inte inom den fastställda tidsfristen. Den invändande parten ansökte inte heller om någon förlängning av denna frist i enlighet med regel 71.1 i genomförandeförordningen.

49 Mot bakgrund härav avslog invändningsenheten den 24 februari 1999 invändningen, med motiveringen att den invändande parten inte hade styrkt förekomsten av det äldre nationella varumärke som låg till grund för invändningen genom relevanta bevis.

50 Tredje överklagandenämnden ogiltigförklarade likväl invändningsenhetens beslut med motiveringen (i punkterna 20—22 i det ifrågasatta beslutet) att invändningsenheten dels var skyldig att — med stöd av regel 18.2 i genomförandeförordningen — ge den invändande parten en ytterligare tvåmånadersperiod för att inkomma med en översättning till handläggningsspråket av det nämnda registreringsintyget, dels hade åsidosatt den invändande partens rätt att yttra sig genom att underlåta att underrätta denna part om denna brist och uppmana denne att rätta till bristen inom den nämnda fristen vid äventyr av att invändningen skulle avvisas.

51 Överklagandenämndens bedömning innefattar en felaktig rättstillämpning och kan följaktligen inte godtas.

52 Såsom redan har påpekats ovan utgör de rättsliga kraven rörande bevis och bestyrkande dokument samt översättningen av dessa handlingar till det språk som används vid invändningsförfarandet inte sådana villkor för upptagande till prövning av invändningen som avses i regel 18.2 i genomförandeförordningen, utan de utgör materiella villkor för invändningen.

53 Till skillnad från vad överklagandenämnden fastställde har invändningsenheten i detta fall varken någon skyldighet att med stöd av regel 18.2 i genomförandeförordningen underrätta den invändande parten om bristen i form av underlåtenheten att inom den fastställda fristen inkomma med en översättning till

handläggningsspråket av registreringsintyget för det äldre spanska varumärket, eller någon skyldighet att ge den invändande parten ytterligare en tvåmånadersperiod för att inkomma med denna översättning.

54 Regel 18.2 i genomförandeförordningen kan i detta fall inte heller tillämpas analogiskt, vilket harmoniseringsbyrån med rätta gjort gällande i sin svarsskrivelse. En sådan tillämpning skulle strida mot den grundläggande åtskillnad som lagstiftaren har gjort mellan å ena sidan villkor som måste uppfyllas för att en invändning skall upptas till prövning och å andra sidan villkor som rör fakta, bevisning och argument samt bestyrkande dokument till stöd för invändningen som är av betydelse för prövningen av denna.

55 Det skall vidare fastställas att invändningsenheten, till skillnad från vad tredje överklagandenämnden fann i det ifrågasatta beslutet, inte åsidosatte den invändande partens rätt att yttra sig som följer av regel 18.2 i genomförandeförordningen genom att underlåta att underrätta denna part om den konstaterade bristen och uppmana parten att rätta till bristen inom den tvåmånadersfrist som anges i den nämnda regeln. Invändningsenheten åsidosatte inte heller artikel 73 andra meningen i förordning nr 40/94, vari föreskrivs att beslut endast får grunda sig på omständigheter som parterna har haft tillfälle att yttra sig över.

56 Det skall i detta hänseende konstateras att invändningsenheten i den ovannämnda skrivelsen av den 5 juni 1998, genom vilken den invändande parten uppmanades att inkomma med nödvändiga bevis och bestyrkande dokument, klart och tydligt upplyste om att dessa bevis skulle inlämnas inom två månader och på det språk som används vid invändningsförfarandet. Den invändande parten har följaktligen haft möjlighet att efterkomma denna anmodan och yttra sig över den motivering som låg till grund för invändningsenhetens beslut. Såsom harmoniseringsbyrån

har framhållit i sin svarsskrivelse kan den invändande parten inte ha blivit överraskad av detta beslut.

57 Den invändande partens underlåtenhet att inkomma med registreringsintyget avseende det äldre varumärket på det språk som används vid invändningsförfarandet inom den frist som invändningsenheten fastställde i enlighet med reglerna 16.3, 17.2 och 20.2 i genomförandeförordningen rör prövningen i sak av invändningen och utgör inte en brist i invändningsanmälan i den mening som avses i regel 18.2 i genomförandeförordningen.

58 Mot bakgrund av vad som anförts ovan har överklagandenämnden gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att fastställa att invändningsenheten var skyldig att tillämpa regel 18.2 i genomförandeförordningen innan enheten avvisade invändningen. Talan skall följaktligen bifallas på den enda grund som åberopats av sökanden, nämligen att den nämnda regeln har åsidosatts. Det ifrågasatta beslutet skall således ogiltigförklaras.

59 Det framgår för övrigt inte av handlingarna i målet att invändningsenhetens beslut innehåller några andra fel som medför att överklagandenämndens ogiltigförklaring av detta beslut kan anses berättigat.

60 Det kan för det första inte hävdas att den invändande parten — vilket denna part har gjort gällande inför överklagandenämnden (se punkt 13 i det ifrågasatta beslutet) — i förevarande fall inte var skyldig att inkomma med en översättning till det språk som användes vid invändningsförfarandet av registreringsintyget avseende det äldre spanska varumärket som invändningen grundades på. Enligt den invändande parten var nämligen varumärkets nummer, innehavare, ansök-

ningsdatum och föremål begripliga utan att intyget behövde översättas. I intyget angavs dessutom varumärkesklassen, vilken också gick att förstå utan översättning.

61 Rätten erinrar om att det följer av regel 17.2 i genomförandeförordningen att den invändande parten är skyldig att inge en översättning till det språk som används vid invändningsförfarandet av de bevis som inlämnas till stöd för invändningen. Denna regel avviker från de språkregler som gäller generellt i fråga om inlämning och användning av handlingar i förfarandena inför harmoniseringsbyrån.

62 För det andra ändras inte bedömningen beträffande nödvändigheten av att, inom den frist som fastställs av invändningsenheten, inlämna en översättning av registreringsintyget till det språk som används vid invändningsförfarandet av den omständigheten att invändningsenheten i sista meningen i den ovannämnda skrivelsen av den 5 juni 1998 uppgav att den skulle fatta beslut på grundval av de uppgifter som den hade tillgång till för det fall de begärda uppgifterna eller översättningarna inte lämnades in. Det kan inte hävdas att invändningsenheten genom denna formulering gav upphov till några förväntningar hos den invändande parten att enheten skulle fatta beslut på grundval av den spanska versionen av registreringsintyget avseende det äldre spanska varumärket för det fall någon översättning av detta intyg till det språk som används vid invändningsförfarandet inte inlämnades. Denna mening skall tvärtom tolkas på så sätt att invändningsenheten avsåg att fatta beslut beträffande invändningen utan att beakta den spanska versionen av intyget som bevis.

63 Den invändande parten har slutligen inte heller inkommit med någon översättning av registreringsintyget till det språk som används vid invändningsförfarandet efter utgången av den frist som denna part beviljades genom den ovannämnda skrivelsen från invändningsenheten av den 5 juni 1998.

64 Av punkt 13 fjärde strecksatsen i det ifrågasatta beslutet framgår att den invändande parten inför överklagandenämnden gjorde gällande att den i skrivelsen av den 8 september 1998 (se ovan punkt 14) hade uppgivit varumärkesklassen och listan — på engelska — över de produkter som omfattades av det äldre nationella varumärket. I denna skrivelse uppgav den invändande parten emellertid enbart att de båda varumärkena avsåg samma produkter och att dessa produkter föll under klass 25. Ett sådant påstående kan emellertid varken anses utgöra eller jämställas med en översättning av registreringsintyget avseende det äldre spanska varumärket i den mening som avses i de ovannämnda relevanta bestämmelserna i genomförandeförordningen.

65 Under dessa omständigheter saknas således anledning för förstainstansrätten att, inom ramen för denna tvist, uttala sig om den av harmoniseringsbyrån väckta frågan (se ovan punkt 26) om det materiella tillämpningsområdet (*ratione materiae*) för artikel 74.2 i förordning nr 40/94 och om frågan huruvida, och i vilken utsträckning, harmoniseringsbyrån inom ramen för denna artikel får beakta omständigheter eller bevis som inlämnas efter utgången av den frist som byrån fastställt.

Rättegångskostnader

66 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att harmoniseringsbyrån skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom harmoniseringsbyrån har tappat målet, skall sökandenas yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

följande dom:

1) **Beslutet av tredje överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av den 26 juni 2000 (ärende R 181/1999-3), i lydelsen enligt rättelsen av den 6 juli 2000, ogiltigförklaras.**

2) **Harmoniseringsbyrån skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Vilaras Tiili Mengozzi

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 13 juni 2002.

H. Jung M. Vilaras

Justitiesekreterare Ordförande